

Nr 180

Av herr **Pettersson, Axel Georg**, och herr **Svanström**, om bättre samordning av planeringen inom försvaret och den kommunala planeringen.

(Lika lydande med motion nr 209 i Andra kammaren)

Svårigheterna att bemästra kostnadsutvecklingen för försvaret har naturligt nog lett till att kraven ökat både på öppnare redovisning av hur försvarsanslagen används och på insatser för att åstadkomma rationaliseringar. Särskilt under senare år har det också funnits en stark strävan hos myndigheterna att åstadkomma större planmässighet i den fortsatta utbyggnaden och att pröva nya former av prestationsmätning och system för att följa upp kostnaderna. Utrednings- och försöksverksamheten med programbudgetering har t. ex. kommit längre inom den militära sektorn än inom övrig statlig verksamhet, och insatser har också gjorts för att åstadkomma en mer decentraliserad och därmed effektivare förvaltning.

Det är dock allttjämt sällsynt att nya militära anläggningar eller förändringar i redan befintliga planeras i närmare samråd med kommunala eller regionala myndigheter. Därmed försitter man lätt de möjligheter som kan finnas att under fredstid i ökad omfattning utnyttja militära anläggningar och andra resurser för civilt bruk. En vittgående gemensam planering skulle enligt vår mening kunna ge betydande samhällsekonomiska vinster. Som exempel på objekt som kan utnyttjas för gemensamt militärt och civilt bruk kan nämnas samlingslokaler, anläggningar för motorutbildning och -tävlingar, idrottslokaler, skidbackar och andra anläggningar för fritidsaktiviteter. I många fall bör också militära tjänster och militär materiel kunna utnyttjas för civilt bruk i betydligt större omfattning än nu, särskilt om ett bättre system för kostnadsavräkning kommer till stånd.

Den militära utbildningsorganisationen är väl spridd över landet. Många större och mindre enheter inom försvaret är placerade i kommuner med vikande skatteunderlag. Gemensam planering och gemensam användning av statliga och kommunala anläggningar skulle avsevärt öka möjligheterna att upprätthålla en tillfredsställande samhällsservice i sådana områden.

Gemensam planering underlättas otvivelaktigt om besluten på den statliga sidan kan fattas i nivå med de kommunala besluten, d. v. s. lokalt eller regionalt. De försök som nu görs med att låta förbanden inom givna ramar

relativt fritt disponera över anslagen kommer otvivelaktigt att underlätta ett närmare samarbete med kommunerna.

Åtskilligt bör enligt vår mening gå att vinna, om bl. a. den militära markanskaffningen och skapandet av olika utbildningsanläggningar samordnas med den kommunala planeringen. En samordning av försvarets och kommunernas planering bör därför ingå som ett väsentligt led i utbyggnaden av planeringssystemet för försvaret.

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställer vi,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att åstadkomma en närmare samordning av den kommunala planeringen och planeringen inom försvaret i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 22 januari 1970

Axel Georg Pettersson (cp)

Ivan Svanström (cp)
